

BALAMUTNIA (1) *sb f*

N pl bałamutnie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Głupstwo, kręactwo, oszustwo: Były bowiem w Rzymie v Pogánow świece czarowane/ y wodá/ y inŝe bałámutnie. *NiemObr* 159.

Cf **BALAMUCTWO**

BZ